ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἀθήνας Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01
21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ.
Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐ-
Θεσ)νίκης: Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ.
Τυπογραφεία: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ,

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΣΤ' ΑΡ' 1789

ΤΡΙΤΗ
9
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 7.32'. Δύσις ἡλ. 5.3'-
ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 19.6, ἐλαχ. 9.6. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: ἀσθενεῖς. Θάλασσα: Κρητικὸν σχεδὸν γαληνιαία.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ. 765.1

ΤΟ ΚΥΜΑ ΤΗΣ ΑΝΗΘΙΚΟΤΗΤΟΣ

θὰ ὁμιλήσωμεν σήμερα τὰ πολιτειακὰ ἢ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπαστάσεως τοῦ 1922, περὶ τῶν στυγερῶν ἐγκλημάτων, τῶν ὁποίων θύτες ὑπῆρξαν τινὲς ἐκ τῶν τερων πατριωτῶν τῆς ἀδος: Ἡ ἱστορία ἔχει φέρει ἐν προκειμένῳ τὴν ἀπόφασιν τῶν ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι καθ' οἱονδήποτρόπον προεκάλεσαν τὴν ρεσιν τοῦ μετώπου, νὰ ἐξασφαλίσουν τὸ ἀκαταδίωκτον καὶ ν' ἀναβάλουν ἐπ' τὴν εὐθυνοδοσίαν: μεγαλύτερον ἀπὸ τὸν ρικὸν θάνατον τῶν ἐγκλημα τῶν στασιαστῶν ὑπῆρξεν ἡ ἀτροπὴ τῶν ἠθικῶν ἀξίων. Ἀπὸ μιᾶς τείας ἤδη ὅσοι ἀναγιοῦν ἐφημερίδας, δῆλα κοῦν κόσμος, παριστάμεθαμα τῆς μᾶλλον τεύτου ἐκλύσεως, τῆς ὑπιστεύτου κοινωνιέξαρθρώσεως. Δὲν ἐλεῖνον ἡ κοινωνικὴ πειγία. Δὲν ὡρύχθη βαθύκαι πλατύτερον τὸ μα τῆς διαιρέσεως ἀδὲν εἴδαμεν μόνον νὰ ἀρνοῦν ἢ νὰ συγκυβεροὶ ἀνθοπλοχαγοί. Δὲν μεν μόνον τά μακαρία ἠξεῖ δημοκρατικὰ τάγκανονίζοντα τὴν πολιτῶν τῆς Χώρας. Εἴδαμεν μα τῆς ἀνηθικότητος γκοῦται καὶ νὰ συγκατὰ τὰ πάντα. Δημόσιοι ληλοι καὶ ἀνώτατοι πεζιτικοὶ λειτουργοὶ καρασταί. Ἰδιωτικοὶ ὑπηλοὶ κλέπται. Ἀνώτοῦ Κράτους λειργοὶ συνεργοῦντες εἰς θευσιν τῆς κινύνης — νθεσιν ἐπιβουλῆς κατὰ τῆς ίας καὶ κατὰ τῆς ζωῆς πολιτῶν. Ἔμποροι ἐμτσταί ἢ δόλιοι χρεωκόβιομήχανοι αἰσχροκερδεῖς ἐπὶ τῆς ποιότητος ἄρτου, ὑπουργοὶ παίζονται μυστικὰ τοῦ κράτους τὸ Χρηματιστήριον, παῖδες παιδοκτόνοι. Ἡ Ἑλληκοινωνία, ἡ πατριαρχεῖον σχεδὸν αὐτὴ κοινωνία ἐποχῶν τῆς «φαυλοκρα- — ὁποία εἰρωνεία εἰς λέξιν — μετεβλήθη ἀόμως ἀπὸ κοινωνίας λύρώπων εἰς κοινωνίαν λύ- Ἡ ἀλληλεγγύη ἠτόνηνε τὸ συναίσθημα μοιβαίας ἐμπιστοσύνης. Ἐξέλιπεν ὁ ἀμοιβαῖος σμός καὶ ἂν θέλετε ὁ μοιβαῖος φόβος. παντὸς ἐξέλιπεν ὁ φόβος τοῦ νόμου. Καὶ πρέπει τονισθῇ ὅτι τὸ κῦμα τῆς θικότητος, περὶ τοῦ ὁμιλήσαμεν ἀνωτέρω, ὠγκώθη περισσότερον ἔγινεν ὁρμητικώτερον τῶν ἡμερῶν τοῦ κ. Βενιζέλου: Θέλομεν νὰ εἴπωμεν ὅτι τὰ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία ἐπηγγέλθη νὰ καταστήσῃ ἀγνώριστον τὴν Ἑλλάδα, ἐγκλήματα, εἶναι πολὺ μεγαλύτερα καὶ πολὺ ἀπιθανώτερα ἀπὸ τὰ ἐγκλήματα τὰ ὁποῖα διεπράττοντο ἐπὶ τῶν προκατόχων κυβερνήσεων.

Κατὰ τῆς τοιαύτης ἐκλύσεως, κατὰ τῆς τοιαύτης ἐξαρθρώσεως, κατὰ τῆς ἠθικῆς αὐτῆς ἀποσυνθέσεως τί νὰ περιμένωμεν ἀπὸ μίαν Κυβέρνησιν, τῆς ὁποίας ὁ Πρόεδρος, εἴτε ἀπὸ κομματικὸν ὑπολογισμόν, εἴτε ἀπὸ πρόθεσιν συγκαλύψεως τῶν τελεσθέντων, εἴτε ἐξ ἐπιποληθαργίας δὲν ἐδυσκολεύθη πρό τινος νὰ ἐκδώσῃ πιστοποιητικὸν ἐντιμότητος ὑπὲρ ἀνωτάτου ὑπαλλήλου κατὰ τοῦ ὁποίου τόσαι συνεσωρεύθησαν ἐνδείξεις ἐνοχῆς;

Ποῖος δύναται νὰ ὑπολογίζῃ πλέον ἐπὶ τῆς πυγμῆς τοῦ κ. Βενιζέλου; Ὁ πολιτικὸς αὐτός, ὅστις ἤρχισε τὸ στάδιόν του μὲ τὴν συγγραφὴν διακοινώσεων καὶ ὁ ὁποῖος ταξειδεύει χάριν τῆς «ἐξωτερικῆς πολιτικῆς» καὶ ὅταν δὲν ὑπάρχουν ἀκόμη ἐξωτερικὰ προβλήματα, τοὺς ἐξ μήνας τοῦ ἔτους, γνωρίζει καὶ σήμερον ὅπως καὶ κατὰ τὴν τριετίαν 1917-1920 ἐρασιτεχνικῶς τὴν κατάστασιν τῆς Χώρας καὶ βλέπει τὰ πρόσωπα ἀνάμεσα ἀπὸ τὸν φακὸν ἰδικῶν του προκαταλήψεων ἢ ξένων ἀνομολογιῶν συμφερόντων. Ὑπάρχει βέβαια ἡ Δικαιοσύνη, ἡ ὁποία θὰ ἠδύνατο ν' ἀναστηλώσῃ τὸν νόμον καὶ νὰ τὸν καταστήσῃ σεβαστὸν εἰς τοὺς πάντας. Ὑπάρχουν, βέβαια, δικασταὶ οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπηρεάζονται ἀπὸ τὴν κατάστασιν, οἱ ὁποῖοι συνεχίζουν τὴν παλαιὰν ἠθικὴν παράδοσιν, δικασταὶ ἀγνοοῦντες τὰ κόμματα καὶ ἀδιαφοροῦντες πρὸς οἱασδήποτε καὶ ὀποθενδήποτε ἐκπορευομένας εἰσηγήσεις. Ἀλλ' ἐννοεῖται ὅτι οἱ δικασταὶ δὲν δύνανται νὰ γνωρίζουν πάντα τὰ τελούμενα — ὑπάρχουν δὲ καὶ ἐγκλήματα ἐξ ἴσου μεγάλα καὶ ἐξ ἴσου «ἀπίθανα», τὰ ὁποῖα διὰ τὸν ἕνα ἢ διὰ τὸν ἄλλον λόγον δὲν τιμωροῦνται καὶ δὲν πρόκειται νὰ τιμωρηθοῦν, διότι λαμβάνεται φροντὶς νὰ μὴν ὑπάρχουν πάντοτε αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπόμεναι ἐνδείξεις. Καὶ παραλείπομεν ἐντελῶς τὴν λεπτομέρειαν ὅτι καὶ κατὰ τῆς Δικαιοσύνης ἀπετολμήθη ἐπ' ἐσχάτων δεινὸς κόλαφος μὲ τὸν διορισμὸν τοῦ αἱμοσταγοῦς Ἐπαναστατικοῦ Ἐπιτρόπου εἰς τὴν θέσιν τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου.

ΕΗ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ

Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΟΙΜΩΓΗ ΑΠΟ ΤΑ ΣΠΛΑΓΧΝΑ ΤΗΣ ΓΗΣ

Η ΤΑΙΝΙΑ ΤΟΥ "ΔΥΤΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ,,

Ἕνας ἐφιάλτης ἐπέρασε ἀπὸ τὰ μάτια τῶν Ἀθηναίων. Καὶ σφίχτηκαν ἡ καρδιὲς καὶ ἐπάγωσε τὸ αἷμα στὶς φλέβες. Τὶ τρομερὸ πρᾶγμα, αὐτὴ ἡ σκηνοθεσία τῆς κινηματογραφικῆς ταινίας τοῦ Δυτικοῦ Μετώπου, ποὺ εἶναι ἡ ἱστορία τῶν τεσσάρων στρατιωτῶν, κάτι ἀνάλογο μὲ τὸ περίφημο ἔργο τοῦ Ρεμάρκ.

Ὁ συνωστισμὸς τῶν Ἀθηναίων γιὰ νὰ ἰδοῦν αὐτὴν τὴν συγκλονιστικὴ τραγῳδία ἔμοιαζε μὲ συναγερμό. Καὶ ἔπειτα ὅλο ἐκεῖνο τὸ πλῆθος, θορυβῶδες καὶ ταλαιπωρημένον, ὄρθιον καὶ συνεσφιγμένον, σιγὰ-σιγὰ ἐφαίνετο σὰν νὰ ἀνέπνεε μὲ μίαν ἀναπνοὴ καὶ ὁ ἀνασασμός του ἦταν ἀγωνία, ὅπως τὸ βλέμμα του ἦτον ἀπολιθωμένο. Περνοῦσε ἡ λαίλαψ.

Πόλεμος, καταστροφή, ἕνα ἀπερίγραπτο καὶ ἀνέκφραστο μακελειό, κάτι τὸ ἀλλόφρον καὶ τὸ ἐξαντλητικὸ κάθε ψυχικῆς ἀντοχῆς. Ὁ ἄνθρωπος, χειρότερος καὶ ἀπὸ τὸν θυμωμένον Θεόν, ἔρριχνε φωτιὰ καὶ σίδερο καὶ τὸ σύμπαν συνεταράχθη. Εἴδαμε πράγματι στὴν κινηματογραφικὴ αὐτὴ ταινία ἕνα μοναδικὸ θαῦμα σκηνοθεσίας. Ἐνοιώσαμε ὅτι πραγματικὰ εἴχαμε μπροστά μας ἕνα μέρος τῆς ἀπαισίας ἀλήθειας τοῦ πολέμου καὶ τὸ μέρος αὐτὸ ἦταν τόσο ζωντανό, τόσο συγκλονιστικό, τόσο ἀπελπιστικὰ ρεαλιστικό, ὥστε δὲν ἀκούγαμε τοὺς κτύπους τῆς καρδιᾶς μας, ὅταν κάτω ἀπὸ τὸ κρημνιζόμενο καταφύγιο τοῦ χαρακώματος τὰ κεφάλια τῶν Γερμανῶν στρατιωτῶν συγκρατοῦν τὸν θάνατον ποὺ ἔρχεται εἰς χώματα καὶ εἰς ἀσφυξίαν. Ὁ οὐρανὸς εἶναι μαῦρος καὶ ἄσπρος ἀπὸ τὶς ἐκρήξεις. Ἡ γῆ ἀναδεύεται ἀπὸ τὸ καυτὸ σίδερο τῶν ὀβίδων καὶ πληγώνεται καὶ ματώνει. Νομίζει κανεὶς πὼς ἡ ὀβίδες ἔλυωσαν τὰ σπλάχνα τῆς γῆς καὶ ξεπετιοῦνται ἡ σάρκες της σὲ χίλια κομμάτια ἀνθρώπινα, ἐνῷ τὸ φρεσκογυρισμένο χῶμα γίνεται λάσπη ἀπὸ τὸ αἷμα.

Χίλια Συνέδρια καὶ ἂν γίνουν καὶ χίλιες Διασκέψεις ἂν συγκληθοῦν, ὁσηδήποτε εὐγλωττία καὶ ἱερὸς δήθεν παλμὸς φιλειρηνισμοῦ ἐκδηλωθῇ, δὲν θὰ κατορθώσουν ποτὲ αὐτὸ ποὺ κατορθώνει τὸ θέαμα αὐτὸ τῆς πολεμικῆς καταιγίδος.

Ὁ ἐφιάλτης συγκλονίζει καὶ παγώνει. Κάνει τὴν ψυχή μας νὰ πληγώνεται ἀπὸ τὶς ἀνθρώπινες πληγὲς καὶ ἡ μεγάλη οἰμωγή, ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὰ ἔγκατα τῆς γῆς, ὅπου ἐτάφησαν ζωντανοὶ καὶ ὅπου ἄλλοι ἔρχονται ξεχάσει τὸν ἑαυτό τους, ἡ μεγάλη οἰμωγή των μᾶς πνίγει τὸ λαρύγγι.

Πέστε το ὅπως θέλετε, ἀντιμιλιταριστικὸ τὸ ἔργο αὐτό. Εἶναι πρὸ παντὸς ἀνθρώπινο. Εἶναι ὅλος ὁ πόνος τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, μὲ τὶς φάσεις τῆς μεγάλης τραγῳδίας. Αἱ φάσεις αὐταὶ εἶναι καὶ αἱ περίφημοι σκηναὶ τοῦ κινηματογραφικοῦ αὐτοῦ ἔργου. Σκηναὶ ποὺ μόνον ἡ ἀνθρωπίνη ἀγριότης ἔκαμε φαντασμαγορικῶς μεγαλοπρεπεῖς καὶ ποὺ ἡ ἀνάγκη τοῦ ὡμοῦ ρεαλισμοῦ σ' ἕνα ἔργο διδακτικὸ τοῦ πόνου καὶ τῆς φρίκης ἐπέβαλε ὡς βάσιν εἰς τὴν ὅλην αὐτὴν κινηματογραφικὴν ταινίαν. Τὸ πνίξιμο τοῦ φοιτητοῦ στὴ λάσπη μέσα ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Σενεγαλέζου, ἡ σκηνὴ τῆς πτώσεως τῆς σκεπῆς τοῦ χαρακώματος, ἡ ζυγωτὴ ἀπιστία καὶ ἡ στάσις τοῦ ἀδειούχου φαντάρου καὶ πρὸ παντὸς ἡ ὠμὴ καὶ αἱμάσσουσα εἰκὼν τοῦ νοσοκομείου, μὲ τὴν ἀπελπιστικὴν τρέλλα τοῦ ταγματάρχου, συγκλονίζουν καὶ πρέπει νὰ συγκλονίσουν καὶ ἀργότερα τὰς ἐρχομένας γενεὰς ποὺ δὲν ἔζησαν τὴν πραγματικότητα τῆς μεγάλης οἰμωγῆς τῶν ἀνθρώπων. Μόνον ἕτσι θὰ διαπαιδαγωγηθοῦν αἱ μέλλουσαι γενεαὶ πρὸς τὴν εἰρήνην, ἀφοῦ ἡ ἰδική μας γενεὰ φαίνεται ἀδιόρθωτη.

Ν. Γ.

Ἡ ἐξέλιξις τῆς κοινωνίας μας καὶ τὸ δίκαιον

Γάμος καὶ οἰκογένεια εἰς τὸν Ἀστικὸν Κώδικα

Ποίας μεταρρυθμίσεις προλείνει ἡ Συνταγματικὴ Ἐπιτροπὴ ὁ Κώδικος

Ὑποχρεώσεις καὶ δικαιώματα τῶν συζύγων

Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἐδημοσιεύθη χθὲς τὸ «Διάγραμμα ἐπὶ τοῦ Σχεδίου Ἀστικοῦ Κώδικος», τὸ ὁποῖον παρεσκεύασεν ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς βάσις τῶν ἐργασιῶν διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ Κώδικος. Ὅπως λέγει ἐν τῇ ἀναφορᾷ του, δι' ἧς ὑπέβαλεν αὐτὸ ὁ πρόεδρος τῆς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς κ. Κ. Δεμερτζῆς εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης, «ἐτοιμάσθη ἐν τῷ Διαγράμματι ὅλως ἰδιαιτέρως, πρὸς διάλυσιν πεπλανημένων ἀντιλήψεων καὶ ἀδικαιολογήτων προλήψεων, ὅτι ἡ συντακτικὴ ἐπιτροπὴ ἐννοεῖ νὰ προβῇ εἰς τὸ ἔργον αὐτῆς λαμβάνουσα ὡς βάσιν τὸ ἰσχῦον δίκαιον καὶ συμπληροῦσα τὰς ἐλλείψεις τὰς ὁποίας κατέδειξεν ἡ πεῖρα, συμφώνως πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς σημερινῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας καὶ τὰ διδάγματα τῶν συγχρονισμένων ξένων νομοθεσιῶν.» Προσθέτει δὲ ὁ κ. Δεμερτζῆς ὅτι πρέπει «νὰ δοθῇ ὅσον ἐνεστὶν εὐρεῖα δημοσιότης εἰς τὸ ὑποβαλλόμενον Διάγραμμα, ἵνα ἀκουσθῶσιν αἱ γνῶμαι ὅλων τῶν δυναμένων νὰ εἰσφέρωσιν εἰς τὸ ἔργον τῆς ὁριστικῆς συντάξεως Σχεδίου Ἀστικοῦ Κώδικος. Εἶναι φυσικὸν τὴν τοιαύτην δημοσιότητα νὰ ἐπακολουθήσῃ εὐρεῖα συζήτησις παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ, καὶ παρὰ τῷ νομικῷ κόσμῳ τῆς Ἑλλάδος, ἐπίσης δὲ καὶ παρ' ὅλοις τοῖς ἁρμοδίοις ὅπως ἐκφέρωσι γνώμας ἐπὶ ὅλων τῶν ἠθικῶν καὶ κοινωνικῶν σημείων τῶν θιγομένων ὑπὸ τῆς ἀστικῆς νομοθεσίας. Τὴν τοιαύτην συζήτησιν ὑπὲρ πάντα ἄλλον ποθεῖ ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπή, ἐπιθυμοῦσα ὅπως τὸ ἔργον αὐτῆς θεμελιωθῇ ἐπὶ ἀσφαλεστέρων βάσεων.» Καὶ τοῦτο διότι οὕτω «τὸ ἔργον τῆς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς θὰ καταστῇ δημοκριτικώτερον, διότι θὰ ἀπεικονίζῃ τὴν συνισταμένην τῶν κοινωνικῶν, τῶν ἠθικῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν ἀντιλήψεων ὅλων τῶν δυναμένων νὰ ἔχωσι γνώμην παραγόντων.»

Η ΑΝΑΓΚΗ ΑΣΤΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ

Εἰς τὸ προτασσόμενον «Σχέδιον Γενικοῦ Διαγράμματος» ὁ κ. Δεμερτζῆς τονίζει ὅτι ἡ σύνταξις Ἀστικοῦ Κώδικος θέλει πληρώσει δύο σπουδαιότατας καὶ ἐπειγούσας ἀνάγκας. Πρῶτον, ἡ ἰσχύουσα νομοθεσία, πεπαλαιωμένη εἰς πλεῖστα αὐτῆς σημεῖα, θὰ προσλάβῃ σύγχρονον μορφήν, θὰ ἰκανοποιήσῃ δὲ τὰς κοινωνικάς, τὰς ἠθικὰς καὶ οἰκονομικὰς ἀνάγκας τῶν νεωτέρων κοινωνιῶν. Δεύτερον, ἡ σύνταξις τοῦ Κώδικος θὰ ἁπλοποιήσῃ τὴν ἀστικὴν ἡμῶν νομοθεσίαν, θὰ παράσχῃ δὲ αὐτῇ ἀνυπολογίστους ὠφελείας ἡ ἐν τῇ κοινωνίαν, καθιστῶσα εὐχερεστέραν καὶ ταχυτέραν τὴν ἀπονομὴν τοῦ δικαίου.

Καθορίζεται κατόπιν ὅπως ἡ διαίρεσις καὶ κατάταξις τῶν θεμάτων ἀκολουθήσῃ τὸ σύστημα τοῦ γερμανικοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος. Τὸ πρῶτον βιβλίον θὰ περιλάβῃ τὰς Γενικὰς Ἀρχάς, τὰ δὲ ὑπόλοιπα τέσσαρα βιβλία θὰ ἀποτελέσωσι τό: Ἐνοχικόν, Ἐμπράγματον, Οἰκογενειακὸν καὶ Κληρονομικὸν Δίκαιον. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦτου διεξήχθη συζήτησις, καθ' ἣν οἱ καθηγηταὶ κ. κ. Τριανταφυλλόπουλος καὶ Μαριδάκης (ὁ καὶ ἁρμόδιος εἰσηγητὴς) ὑπεστηρίξαν ὅτι δὲν παρίσταται ἀνάγκη ἰδίου βιβλίου Γενικῶν Ἀρχῶν, ἀλλ' ἐμειοψήφησαν.

Τὸ Σχέδιον διαγράμματος τῶν Γενικῶν Ἀρχῶν ὀφείλεται εἰς τὸν κ. Μαριδάκην, ὁ ὁποῖος, ὡς εἴπομεν, ὑποστηρίζει ὅτι οὐδεμία ὑπάρχει ἀνάγκη ξεχωριστοῦ βιβλίου περὶ Γενικῶν Ἀρχῶν. Ὁ εἰσηγητὴς προτείνει ἰδίως τὴν προσστασίαν τοῦ «δικαίου τῆς προσωπικότητος». «Πρέπει —λέγει— ἡ προστασία τοῦ δικαίου νὰ ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τοὺς συντελεστὰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι συνιστοῦν τὴν ἀτομικότητα τοῦ προσώπου, εἴτε ἀπαρτίζουσι τὴν φυσικὴν αὐτοῦ ὑπόστασιν, εἴτε τὴν ὑπόστασιν αὐτοῦ τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικήν. Ἡ σωματικὴ καὶ ψυχικὴ ἀκεραιότης, ὁ ἠθικὸς κόσμος ἐντὸς τοῦ ὁποίου κινεῖται τὸ ἄτομον, (τιμή, ὑπόληψις, οἰκονομικὴ πίστις κτλ.), αἱ ἔμφυτοι ἀτομικαὶ ἀξίαι (ἱκανότης πρὸς ἐφευρέσεις κτλ.), πάντα ταῦτα συνιστῶντα τὸ δίκαιον τῆς προσωπικότητος, πρέπει νὰ μὴ παραμένουν ἐξω τῆς προστασίας τοῦ δικαίου.»

Προτείνει ἐπίσης τὴν συντόμευσιν τοῦ χρόνου τῆς παραγραφῆς ἀπὸ 30 εἰς 15 ἔτη. Καὶ ἀναλύει, φυσικά, τὰ διάφορα θέματα περὶ προσώπων, κατοικίας, ἀφανείας, σωματείων, ἱδρυμάτων κλπ.

Ο ΓΑΜΟΣ ΥΠΟ ΝΕΑΝ ΜΟΡΦΗΝ

Ἀκολουθεῖ ἡ ἐπὶ τοῦ Οἰκογενειακοῦ Δικαίου εἰσήγησις τοῦ κ. Δεμερτζῆ, ἡ ὁποία θίγει ἐν γενικοῖς γραμμαῖς τοὺς διαφόρους θεσμούς. Μακρὰ συζήτησις διεξήχθη μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς ἐὰν πρέπῃ νὰ θεσπισθῇ καὶ παρ' ἡμῖν ὁ πολιτικὸς γάμος. Τὴν γνώμην ταύτην ὑπεστήριξεν ἐνθέρμως ὁ κ. Τριανταφυλλόπουλος, τονίσας ὅτι δὲν δύναται ἡ Πολιτεία νὰ ἀναθέσῃ τὰ τοῦ σπουδαιοτέρου τῶν πολιτικῶν συναλλαγμάτων, ἤτοι τὰ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, εἰς ὄργανα τῆς Ἐκκλησίας, μὴ ὑπαγόμενα εἰς τὸν ἄμεσον ἔλεγχον τῆς Πολιτείας. Τὰ λοιπὰ μέλη καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ὑπεστήριξαν ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη τάσσεται ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ θρησκευτικοῦ γάμου ὡς ὑποχρεωτικοῦ. Ἐν συμπεράσματι ἀπεφασίσθη: 1) "Οπως ὡς συστατικὰ στοιχεῖα τοῦ γάμου καθιερωθῶσιν ἡ τε ἱερολογία καὶ ἡ ληξιαρχικὴ πρᾶξις. 2) "Οπως ἡ ληξιαρχικὴ πρᾶξις συντάσσηται συγχρόνως μετὰ τῆς τελέσεως τῆς ἱερολογίας. 3) "Οπως, ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τέλεσιν ἱερολογίας εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ πολιτικοῦ νόμου ἐπιτρεπομένας περιπτώσεις, δύναται οἱ μελλόνυμφοι νὰ συνάψωσιν ἔγκυρον γαμικὴν ἕνωσιν ἐνώπιον τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, μετὰ προηγουμένην ὑπὸ ταύτης βεβαίωσιν ὅτι ἡ Ἐκκλησία, παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, ἠρνήθη τὴν ἱερολογίαν.

Μεταβολὴν ἀσφαλῶς θὰ ἐχωμεν εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἡλικίας, καθ' ἣν ἀποκτᾶται ἡ ἱκανότης πρὸς σύναψιν γάμου. Σήμερον ἡ πρὸς γάμον ἱκανότης ἀρχετὰ ἀπὸ τοῦ 14ου ἔτους διὰ τοὺς ἄνδρας, ἀπὸ τοῦ 12ου δὲ διὰ τὰς γυναῖκας. Μετὰ ἐπισκόπησιν τῶν ξένων νομοθεσιῶν, ὁ κ. Δεμερτζῆς προτείνει ὅπως ἡ πρὸς σύναψιν γάμου ἡλικία καθορισθῇ διὰ μὲν τοὺς ἄνδρας εἰς τὸ 18ον, διὰ δὲ τὰς γυναῖκας εἰς τὸ 16ον ἔτος τῆς ἡλικίας, συμπεπληρωμένα. «Ἀπὸ τῆς ἡλικίας ταύτης —λέγει —εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ, κατὰ τὴν κρίσιν μου, παρά τε τῷ ἀνδρὶ καὶ τῇ γυναικὶ ποιά τις διανοητικὴ ὡριμότης πρὸς κατανόησιν τῆς φύσεως καὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ γάμου.» Ἀπαιτεῖται, φυσικά, πρὸ τῆς ἐνηλικιώσεως, πάντοτε ἡ συναίνεσις τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρός.

Εὐρεῖα συζήτησις διεξήχθη διὰ τὰ κωλύματα τοῦ γάμου. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεδέχθη τὴν πρότασιν τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ ἐνέκρινε τὰ ἀκόλουθα κωλύματα: α) λόγῳ συγγενείας ἐξ αἵματος, ἐν μὲν τῇ εὐθείᾳ γραμμῇ ἀπεριορίστως, ἐν δὲ τῇ πλαγίᾳ μέχρι τοῦ τετάρτου βαθμοῦ, συμπεριλαμβανομένου. Δέον ὅμως ἐν τῷ 4ῳ βαθμῷ νὰ ἐπιτρέπεται ὁ γάμος εἰς ἐξαιρετικὰς καὶ ἐπειγούσας περιπτώσεις, κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, β) λόγῳ ἐξ ἀγχιστείας συγγενείας θὰ ἀπαγορεύεται ὁ γάμος ἐν μὲν τῇ εὐθείᾳ γραμμῇ ἀπεριορίστως, ἐν δὲ τῇ πλαγίᾳ μέχρι τοῦ 3ου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου, γ) λόγῳ τῆς υἱοθεσίας μεταξὺ τοῦ υἱοθετοῦντος καὶ τοῦ υἱοθετουμένου, καὶ μόνον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς υἱοθεσίας, δ) εἰς τὴν γυναῖκα θέλει ἀπαγορεύεσθαι ὁ γάμος πρὸ τῆς παρελεύσεως 10 μηνῶν ἀπὸ τῆς καθ' οἱονδήποτε τρόπον λύσεως τοῦ προτέρου γάμου, ε) λόγῳ χειροτονίας ἢ ὁμολογίας παρθενίας, ἐφόσον τὸ δόγμα εἰς ὃ ἀνήκει ὁ χειροτονηθεὶς ἢ ὁ ὁμολογήσας παρθενίαν ἀπαγορεύει τὸν γάμον.

Ἐπὶ πλέον, συζητήσεως γενομένης, ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεδέχθη, κατὰ πλειοψηφίαν, τὴν μοιχείαν ὡς κώλυμα γάμου μεταξὺ τῶν διαπραξάντων ταύτην, ἐφόσον ὑπάρχει καταδικαστικὴ ἀπόφασις ποινικοῦ δικαστηρίου βεβαιοῦσα αὐτήν.

Καθόσον ἀφορᾷ τὸ ἐκ τοῦ βαπτίσματος κώλυμα, ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει ὅπως τὸ ζήτημα τοῦτο λυθῇ ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Ἐκκλησίας, παρὰ τῆς Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς.

Η ΥΓΙΕΙΑ ΤΩΝ ΣΥΖΥΓΩΝ

Γενομένης συζητήσεως ἐὰν δέον νὰ καθιερωθῇ ὡς κώλυμα γάμου ἡ ἔλλειψις ἐπαρκοῦς ὑγείας, λόγῳ ἀσθενείας, λοιμώδους νόσου ἢ μεταδοτικῆς, ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισεν ὅπως μὴ δεχθῇ τὸ κώλυμα τοῦτο. Καθόσον ἀφορᾷ τὴν λέπραν, ἰδιαιτέρως μεταδοτικὴν καὶ εὐκόλως διαγνώσιμον νόσον, ἡ ἐπιτροπὴ ἐπεφυλάχθη ν' ἀποφασίσῃ ὁμοῦ μετὰ τῆς ἀναθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς, ἐὰν πρέπῃ αὐτὴ ἢ οὔ νὰ ἀποτελέσῃ κώλυμα γάμου.

Εὐρεῖα, ἐπίσης συζήτησις διεξήχθη ἐπὶ τῆς εἰσηγήσεως τοῦ κ. Δεμερτζῆ ἐν σχέσει μὲ τὸν ἄκυρον καὶ διαρρηκτὸν (ἀκυρώσιμον) γάμον. Ὁ εἰσηγητὴς συνιστᾷ τὸν περιορισμὸν τῶν λόγων ἀκυρώσεως τοῦ γάμου ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχῆς ὅτι οὐτος δέον νὰ ἀκυροῦται μόνον διὰ λόγους δημοσίας τάξεως. Προσετέθη ἡ πρότασις τοῦ κ. Τριανταφυλλοπούλου ὅπως, καθὼς ὁρίζει καὶ ὁ Βραζιλιανὸς Κῶδιξ, διαρρηγνύεται ὁ γάμος λόγῳ πλάνης περὶ τὴν ὕπαρξιν ἀνιάτου σωματικοῦ ἐλαττώματος ἢ μεταδοτικῆς ἢ κληρονομικῆς βαρείας ἀσθενείας, δυναμένης νὰ ἀπειλήσῃ τὴν ὑγείαν τοῦ ἑτέρου τῶν συζύγων ἢ τῶν ἀπογόνων. Ἐπίσης ὁ κ. Τριανταφυλλόπουλος ἐπρότεινεν ὅπως ἡ ἐλλείψις παρθενίας χαρακτηρισθῇ ὡς ἔλλειψις οὐσιώδους ἰδιοτητος περὶ τὸ πρόσωπον τῆς γυναικὸς καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἐπιτραπῇ ἡ διάρρηξις τοῦ γάμου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ. Ὁ κ. Δεμερτζῆς παρετήρησεν ὅτι ἡ ἔλλειψις παρθενίας δύναται νὰ δικαιολογήσῃ πλάνην περὶ τὴν οὐσιώδη ἰδιότητα τοῦ προσώπου τῆς γυναικός, ἀναλόγως τῆς κοινωνικῆς τάξεως, τῶν συνηθειῶν, τῶν ἠθῶν καὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικός. Κατ' ἀκολουθίαν, εἶναι πραγματικὸν ζήτημα ἂν ἡ ἔλλειψις παρθενίας δέον νὰ ἀποτελῇ λόγον διαρρήξεως τοῦ γάμου καὶ ὡς τοιοῦτο δέον νὰ ἀφεθῇ εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ. Πρὸς τὴν γνώμην ταύτην συνετάχθησαν καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς.

"Οσον ἀφορᾷ τὴν μηνστείαν, ἡ ἐπιτροπὴ ἐδέχθη ὅπως εἰσαχθοῦν παρ' ἡμῖν αἱ διατάξεις τοῦ Γερμανικοῦ καὶ τοῦ Ἑλβετικοῦ Κώδικος, αἵτινες ὁρίζουν κυρίως ὅτι ὁ ὑπαιτίως ἀφιστάμενος τῆς μνηστείας ὀφείλει νὰ ἀποζημιώσῃ τὸν ἕτερον (ἢ τοὺς γονεῖς αὐτοῦ) διὰ πᾶσαν δαπάνην τὴν ὁποίαν ἐπεχείρησεν ἐν ἀναμονῇ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, ὡς καὶ διὰ τὴν βλάβην, ἣν ὑπέστη ἕνεκα μέτρων τὰ ὁποῖα ἔλαβεν ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐπάγγελμα ἢ τὴν περιουσίαν του. Ἐπί

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μένουν αι έντυπες απόδειξες πληρωμής αι φερόμεναι της δύο υπογραφής των κ.κ. Χαλκιά και Περτινάξ ως και η υπογραφή της «Πρωΐας» είναι έγκυροι. Ουδεμίαν άλλην δ-ος ενεργούμεν.

Αι πρός τους ΑΝ ΕΞΕΓΕΡΘΟΥΝ αξ ω μ α τ ι κ ούς των δι συμπάντων άμιλλαι υπό κ. Βερνέζου δημιουργούν, έκτος τών Αθηναίων, και το ζήτημα ότι οι του επιλαχόντος πεσόντες υπέρ της δικαιοσύνης να θεωρήσουν εαυτούς πρακτικούς συμμέτοχους εις την ανάρρησιν αυτού μετά των συναδέλφων των δεν Ελλήνων την τιμήν να ακούσουν τους πουθενουργικούς λόγους, και να ίδουν τα πρόβατα, πουργικά δάκρυα, του κ. Κοφίνη του, τα αποτελέσματα της προσπαθείας της Ενώσεως Ελληνικών Σωμάτων, τους μέγας φόβος ν' απόδειξ ένεται τον φρονίμων ο ύφιλόκαλος σκοπός. Και αν έλεγχεθούν οι αξιωματικοί και οι υπαξιωματικοί ότι δεν θ' ακούσουν τας σάρπιγγας δι' όσα δεν θ' ακούσουν τας σάλπιγγας δι' όσα δεν θ' ακούσουν τας σάλπιγγας δι' όσα δεν θ' ακούσουν τας σάλ

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΕΓΕΡΣΙΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

ΕΠΙΒΛΕΨΙΣ, ΕΥΘΥΝΑΙ ΚΑΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΙ

Έντός της σήμερον άποστέλλεται πρός δημοσίευσιν είς την «Ε. Φημερίδα της Κυβερνήσεως» ή συμβασις μετα της συγγραφης ύποχρεωσεων της άνεδρεψε, εταιρειας δια την άνεγερσιν των συνοικισμων της Π. Σμυρνης και της Καλλιπολεως.

Αι κυριωτεραι διατάξεις της συγγραφης υποχρεωσεων, αιτινες κατ' ουσιαν ειδοποιουν τους ενδιαφερομενους, εχουσιν ουτω:

Ο ανάδοχος υποχρεούται να εκτελέσῃ τα έργα συμφώνως προς τους όρους της συμβάσεως της παρουσης συγγραφης υποχρεώσεων και τοῦ τιμολογίου, τα δε κατασκευασθέντα τοιαῦτα θα μετεδίδοντο εις τας προκρινει, άπαγορευομενης μονον της μεταδοσεως προς τους εργολάβους ή εταιρειας εκτελουσας τα εργα ή μερος τοῦ μερους αὐτῶν. Πάντως οι εἰς ας ἡθελε μεταδοθῆ ἡ ἐκχώρησις ἐργολάβοι ἀνακοινωθῆ επισήμως τῆ εργοδοσία τὴν ἐκχώρησιν αὐτῆς ἀναλαμβάνουσι πάσαν εὐθύνην ἐκ τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς παντὸς τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως καὶ τῶν τευχῶν τῆς δημοπρασίας ἐκτελεστοῦ.

Οι ὑφιστάμενοι ὅροι συνδεσμοῦ εἰσὶν κατατεθειμένοι ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἐπὶ τῶν ἔργων Διευθυντοῦ τῆς ἐν Δουνίδων Ἀλεξ. Βοδοπούλου, ἔνθα ὁσάκις ἀπὸ ἐνὸς τοῦ βουλόμενος δύναται νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν αὐτῶν καθ' ἑκάστην ἐν τῷ ἐπισήμῳ ὡρολογίῳ τῆς ἐπιτάξεως τῶν μεταξὺ 16—18 ὥρας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31|21|1930
Ἐκ τῆς Διευθύνσεως

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Ἐφεξῆς τὰ μεσοδρόμια δὲν ἐνοφείλονται εἰς μεσοδρόμιον διὰ τὴν διάβασιν ἢ ἐφορτοεκφόρτωσιν τοῦ ἐν αὐτοῖς ὑλικοῦ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βαλτετσίου-Τρίπολις ἐπισκευῆς τοῦ ἐν λόγῳ δρόμου, ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1931 μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1931.

Τὰ σχετικὰ ὅρια καὶ λεπτομέρειαι ἀναγράφονται εἰς τὰ ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ μεσοδρομίων ὑπάρχοντα ἐπισήμως ἀνηρτημένα ἀνακοινωθέντα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Νοεμβρίου 1930.
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΧΟΣ
Ἀθηναίος Πατρέων

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΩΣ

Πρόσκλησις

Καλοῦνται οἱ πρόσφυγες, ἐν' ἐγγράψουν τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἰς τοὺς ἐπὶ τῆς εἰς ἕκαστον Μέγαρον ἐκτεθειμένους καταλόγους ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ἀπὸ τῆς 8ης μέχρι τῆς Κυριακῆς 14 Δεκεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἵνα ἐξετασθῇ ἡ ἀξίωσις αὐτῶν πρὸς ἐγγραφὴν εἰς τὰ κτηματολόγια τῶν ἀποκατασταθησομένων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Δεκεμβρίου 1930
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Κ. ΚΑΜΠΑΣ

ΚΟΜΨΟΤΗΣ!..

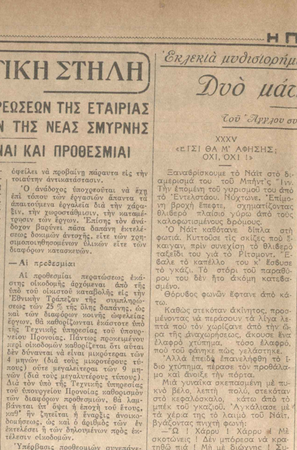

Ὡρολόγιον βραχιόνι «ΩΜΕΓΑ» ὡραιότερον τῆς τοιαύτης!... Ἡ κομψὴ γραμμή, ὁ ἀκρίβεια ποὺ ἐξασφαλίζει ὁ μηχανισμός, ἡ ἀντοχὴ ὅλων τῶν μερῶν του καὶ ἡ ἀλάθευστη ἀκρίβεια χάρις εἰς τὸν ἀκριβῆ ρυθμιστὴν μεταξὺ ἄκρων δακτύλων ἐνισχύουν καὶ τὰ ἐπιζήλως ἀποτελοῦν διάνα ἰδέαν καὶ χάρμα ὀφθαλμῶν.

ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΧΡΗΣΙΜΟΝ ΔΩΡΟΝ

ΩΜΕΓΑ

ΤΟ ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

Τὰ Ὡρολόγια «ΩΜΕΓΑ» πωλοῦνται :
Εἰς τὸ Ὡρολογιοπωλεῖον Πέτρου Γ. Τογγίου, 47, ὁδὸς Σταδίου.
Εἰς τὸ Χρυσοχοεῖον Εὐθυμίου Α. Ζαλόκοστα, 82α, ὁδὸς Σταδίου.
Εἰς τὸ Ἀθηναιοπωλεῖον Βουτζ-ρου καὶ Μόρτζ, Βουκουρεστίου 8.

Δὲν πρέπει νὰ λείψῃ ἀπὸ κανένα σπίτι το ΦΑΡΜΑΚΟΝ ΣΤΕΦΑΝΙ

ΚΟΚΚΙΝΕΛΙ ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ
ΚΑΜΠΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 4-94

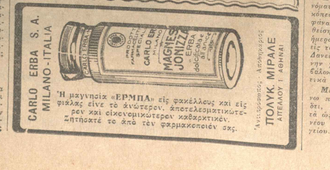

Ἡ μαγνησία «ΕΡΜΠΑ» εἰς φακελλίσκους καὶ εἰς φιάλας εἶνε τὸ ἀντίδοτον ἀπαστέλλεται εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος. Ζητεῖστε τὰ φυλλάδια καὶ τὰ δείγματα ἀπὸ τὸν ἀντιπρόσωπον.

Ἐκρηκτικὰ μυθιστορήματα

Δυὸ μάτια γαλανὰ

Τοῦ Ἄγγλου συγγραφέως Τόμας Χάρντυ

XXXV
«ΤΙΖΙ ΘΑ Μ' ΑΘΗΣΕΣ.
ΟΧΙ! ΟΧΙ!»

Παναθήναιοι τὸ Πάσχα στὸ Σ. ἀμερικὰ τοῦ τοῦ Μπήτ'ς' [illegible] Τὴν Ἐπιδίκη τοῦ γυρισμοῦ τοῦ ἀπὸ τὸν Εὐτυχίαν. Νύχτωσε. Ἔπεσε μὴ βροχὴ ἔπειτε, σχηματίζοντας ἀλλεφνὸ νεφέλωμα γύρω ἀπὸ τοὺς φανοὺς τῶν χηνῶν. Ἐπίσης τὸν ἀνέβαζε βαρύτερα πάσα δασύτερη ἐπιφάνεια ἐπάνω ἀντοτῆς, εἴτε τὸν χορτοτάπητα, εἴτε τὸν φωτιά. Κυττοῦσε τὶς σκέζες του ἐπάνω, ποὺ συνεχίζοντο τὸ θέλεις νὰ ζεῖ, τοῦ μὲ τὸ Γεραμον, ἀλλὰ τὸ κατέλλω τοῦ Χ' Ἐσθωρ. τὸ νυκτὸ. Τὸ σπίτι τοῦ παραθύρι, ποὺ δὲν ἦτο ἀνοιχτὸ κατεβασμένο.

— Αἱ προβασίαι

Αἱ προβασίαι περιστασεων ἐνδιαφερουσῶν ἀφθονοῦν ἀπὸ τὴν ὑπαρξιν τῶν ἀνθρώπων. Ἀπὸ τὸ ὀλιγοστὸ ἀγαθὸν τῆς ἀνθρωπότητος ὑπερβαίνει τὸ ἥμισυ τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἐπιβίωσιν τοῦ ἀτόμου. Ἡ ἀνάγκη ἐξ ἀνάγκης ἐπιβάλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἐξυπηρετοῦν τὴν ἐπιβίωσιν. Ἡ ἀνάγκη ἐπιβάλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἐξυπηρετοῦν τὴν ἐπιβίωσιν. Ἡ ἀνάγκη ἐπιβάλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἐξυπηρετοῦν τὴν ἐπιβίωσιν. Ἡ ἀνάγκη ἐπιβάλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἐξυπηρετοῦν τὴν ἐπιβίωσιν.

— Συμπεράσματα τοῦ ἀνεδέχου πρὸς δίκτυας ὑπευρεγείου

Ὁ ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται νὰ ἐκτελέσῃ ἐκδοθησομένου ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου γνωρίσεως ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων, ἐν ὅσῳ ὁ σπουδαῖος ἀφθόνου δὲν ἐκτελεῖται ἐκδοθησομένου ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου γνωρίσεως.

Ἡ πληρωμὴ τῆς ὡς ἄνω δαπάνης ἐκτελεῖται ἐν τῇ κατατεθειμένῃ ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου ἐγγυοδοσίᾳ ἢ ἐν τῇ ὀφειλομένῃ ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ἐκείνων ἐγγυοδοσίᾳ.

Ἐὰν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ἀποδειχθῇ ἀνάγκη τὴν ἐκτέλεσιν ἐκείνων ἢ ἐκείνων ἐκ τῶν ἔργων, ἅτινα δὲν ἐμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν παροῦσαν συγγραφὴν ὑποχρεώσεων, ἀλλ' ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἐπιβίωσιν τῶν ἔργων, ἐκείνων εἴτε ἐκείνων, ἐπιτρέπεται ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων ἐκείνων ἐκ τῶν ἔργων, ἅτινα δὲν ἐμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν παροῦσαν συγγραφὴν ὑποχρεώσεων, ἀλλ' ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἐπιβίωσιν

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΑΛΥΤΟΣ Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

ΑΝΕΛΑΒΕ ΧΘΕΣ ΤΗΝ ΕΝΤΟΛΗΝ Ο κ. ΠΙΕΡ ΛΑΒΑΛ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 8. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ κ. Μπαρτοὺ παρητήθη τοῦ σχηματισμοῦ κυβερνήσεως κατόπιν τῆς στάσεως τοῦ Ριζοσπαστικοσοσιαλιστικοῦ κόμματος ἔναντι τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως. Συνεχίζων τὰς συνομιλίας του ὁ κ. Ντυμέργκ ἐπεφέρτωσε τὸν κ. Πιὲρ Λαβὰλ νὰ σχηματίσῃ κυβέρνησιν.

Ὁ κ. Πιὲρ Λαβὰλ ἀναλαβὼν κατ' ἀρχὴν τὴν ἐντολὴν συνεχίζει τὰς συνομιλίας του μετὰ τῶν διαφόρων κομμάτων προκειμένου νὰ ἀπαντήσῃ αὔριον εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας ἐὰν δέχεται ὁριστικῶς τὴν ἐντολὴν τοῦ σχηματισμοῦ τῆς νέας γαλλικῆς κυβερνήσεως.

Ὁ Τύπος ἀποφεύγει νὰ κάμῃ προβλέψεις τονίζων μόνον τὰς δυσκολίας τὰς ὁποίας παρουσιάζει ὁ σχηματισμὸς τῆς κυβερνήσεως παρὰ τὴν προθυμίαν τῶν κ. κ. Ταρντιὲ καὶ Μπριάν. Αἱ δυσχέρειαι αὐταὶ προκύπτουσαι ἐκ τῆς στάσεως τοῦ Ριζοσπαστικοῦ κόμματος κατὰ τὰς συνεννοήσεις ἃς διεξήγαγεν ὁ κ. Μπαρτού, παραμένουν ἀκέραιαι καὶ κατὰ τὰς νέας συνεννοήσεις τοῦ κ. Πιὲρ Λαβάλ.

[ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 5ΗΣ ΣΕΛΙΔΟΣ]

μως δὲν ἀπεσύρθη οὔτε ἓν δισκίον. Ἀλλὰ καὶ τὰ νέα δισκία γίνονται καλά; Ὁ κ. Τσουνούκας λέγει εἰς τὴν ἐκθεσίν του ὅτι καὶ αὐτὰ εἶναι ψεύτικα. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς τακτικῆς αὐτῆς δὲν εἶναι μόνον σοβαρὰ ὑπὸ ἐποψιν ὑγείας, ἀλλ' ἀντίκεινται καὶ πρὸς τοὺς ἠθικοὺς νόμους, διότι χάνει κάθε ἡμέραν τὸ κοινὸν τὴν ἐμπιστοσύνην του πρὸς τὸ Κράτος. Κάθε ἡμέρα, τονίζει, δημοσιεύονται συστάσεις τῶν ἐξεχόντων ἰατρῶν καὶ ἐπιστημόνων περὶ ἀποφυγῆς τῶν ἑλληνικῶν φαρμάκων ὡς νοθευμένων καὶ ἀντὶ ἡ Κυβέρνησις νὰ κάμῃ ἔνα αὐστηρότατον ἔλεγχον καὶ νὰ ἐξαφανίσῃ τὸ νοθευμένον ὑλικόν, πωλεῖ δίχην κινίνην μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Κράτους διὰ νὰ συγκομίσῃ ὀλίγες δεκάρες εἰς τὸν προϋπολογισμόν. Ἀλλὰ μὲ τοιαύτην ἐμφάνισιν, ἐπιλέγει, θὰ ἀναγνωρίσῃ ἡ Βουλὴ ὅτι οὐδέποτε Κράτος κατῆλθεν εἰς τοιαύτην κατάπτωσιν.

ΝΕΟΝ ΖΩΗΡΟΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ κ.κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ & ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΥ

Ὁ κ. ΠΑΠΑΣ λέγει ὅτι ἐπὶ ὑπουργίας τοῦ κ. Ζαβιτσιάνου ἀπεστάλη εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν ἓν μέρους τοῦ ὑπουργείου Ὑγιεινῆς (τὸν 27 Φ)ρίου 1929 ἔγγραφον καὶ δείγματα κινίνης τῆς Ἑλφα, τῆς ὁποίας συνιστᾶτο ἡ δίωξις. Ἀναγινώσκει τὸ ἔγγραφον καὶ λέγει ὅτι ὁ κ. Ζαβιτσιάνος ὡς ὑπουργὸς τότε ὤφειλε νὰ λάβῃ μέτρα.

Ὁ κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΣ παρέχει τὴν πληροφορίαν ὅτι ἔδωκεν ἐντολὴν εἰς τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα νὰ προβοῦν εἰς ἐνεργείας, χωρὶς νὰ θίξουν τὴν κίνησιν τοῦ Κράτους, διὰ τὴν ὁποίαν ἁρμόδιον εἶναι τὸ ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ κάμω τὴν ἑξῆς παρατήρησιν: Βέβαια ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς Π. Προοδευτικῆς Ἑνώσεως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μοῦ ζητῇ τὸν λόγον διὰ τὰς ἰδικάς μου ὑποτιθεμένας παραλείψεις, τὸ γεγονὸς δὲ ὅτι ἐξῆλθε τῆς κυβερνήσεως δὲν τὸν ἐμποδίζει νὰ ζητῇ λόγον ἐὰν ἐγὼ εἶχα ἐμπιστοσύνην εἰς αὐτὸν. Ἀλλ' ἐὰν ἔχῃ τὸ δικαίωμα τοῦτο νομικῶς, τὸ πρᾶγμα δὲν εἶνε εὐπρεπὲς ἠθικῶς.

Κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΣ. Τῆς εὐπρεπείας, κύριοι βουλευταὶ ὑπῆρξα πάντοτε πιστὸς φίλος. Ἐγώ, κύριοι, δὲν κατελέγισα εὐθύνας εἰς ἄλλον ὑπουργὸν πλὴν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ κ. ὑφυπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς, διότι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ παραδεχθῶ ἄλλον ὑπουργὸν νὰ εἶνε ὑπεύθυνος. Δὲν εἶνε δυνατόν, κύριοι, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ γνωρίζῃ τί κινίνην παρέλαβε τὸ κράτος διὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Α. ΠΑΠΑΣ. Σκρίπτα Μάνεντ.

Κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΣ. Διότι ἀκριβῶς σᾶς δίδω τὴν πληροφορίαν ἂν ἐκ τῶν σκριπτα μάνεντ τὰ ὁποῖα μοῦ ἐστείλατε κ. ὑφυπουργὲ τῆς Ὑγιεινῆς, ἐκ τῶν σκριπτα μάνεντ ἐκείνων προκύπτει κάτι τι τὸ ὁποῖον ἐγὼ τὸ ἐπῆρα ὡς ἀκριβές, διότι δὲν ἤξευρα τί ἐγίνετο εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. Ἐπίστευσα δηλαδὴ ὅτι ἡ κινίνη τοῦ κράτους διὰ νὰ μὴν κατάσχηται εἶνε ἡ μόνη γνησία καὶ ἡ μόνη καλή. Καὶ τόσον ἤμην πεπεισμένος ὥστε καὶ εἰς τὴν οἰκογένειάν μου ἔταν ἐχρειάσθη κινίνη πάντοτε «Διὰ τὸν Θεὸν ἐφώναζα, κινίνην τοῦ Κράτους νὰ πάρετε», διότι ἐθεώρουν ὅτι ἡ κινίνη τοῦ Φάρου περὶ τῆς ὁποίας γνωρίζει ἡ Βουλὴ τί ἦτο. Δὲν ἤτο δυνατὸν νὰ εἶχα ἐγὼ εὐθύνας διὰ τὰ λοιπὰ ὑπουργεῖα, διότι τότε ἡ εὐθύνη μου θὰ ἦτο παμμεγίστη καὶ ἀντὶ ἐγὼ νὰ εἶχα πέσει θὰ εἶχα καταρρακωθῇ ἂν ἔπρεπε νὰ ἔχω τὴν εὐθύνην ὅλων τῶν ὑπουργείων.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Δὲν ἔχετε δικαίωμα νὰ ζητῆτε τοιούτας εὐθύνας ἀπὸ ἐμέ, διὰ τὰς ὁποίας κατ' ἐξοχὴν εἶσθε ὑπόλογος σεῖς.

Ο κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ λαμβάνων τὸν λόγον λέγει ὅτι αἱ καταχρήσεις αἱ ὁποῖαι ἤλθαν εἰς φῶς, ἀπεκάλυψαν ὅτι ἡ ἠθικὴ χαλαρότης, ἂν μὴ ἡ ἠθικὴ σῆψις εἶναι θλιβερὰ πραγματικότης, ὅταν βλέπωμεν ὅτι εἰσχωρεῖ καὶ εἰς τὰς λειτουργίας τοῦ Κράτους ἐκείνας αἵτινες ἀσκοῦνται ὑπὸ τὴν ἄμεσον αὐτοῦ ἐποπτείαν. Κακῶς δὲν ἐζητήθη νὰ κηρυχθῇ ἔκπτωτος ἡ Ἑταιρεία καὶ διὰ τοῦτο ζητοῦμεν εὐτέλους νὰ διατηρῇ τὴν Ἑταιρείαν, καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μᾶς δίδεται ἡ ἀπάντησις ἡ ὁποία μᾶς ἔγγραφου του τοῦ 1928 πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς λέγει ὅτι τὰ δισκία κινίνης τὰ ὁποῖα προμηθεύεται ἀπὸ τὴν «Ἑλφα» εἶναι ἄχρηστα καὶ παρακαλεῖ νὰ γίνῃ ἔλεγχος.

Γ. ΜΑΡΗΣ. Ἑλφα; Τὸ λέγει τὸ ἔγγραφον Ἑλφα;

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Εἶμαι ἀπολύτως βέβαιος ὅτι πρόκειται περὶ τῆς Ἑλφα.

Β. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ. Εἶναι γραφικὸν λάθος.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Δὲν πταίω ἐγὼ διὰ τὰ λάθη σας. Ὁπωσδήποτε δὲν ἠμποροῦμεν νὰ συζητῶμεν μὲ χασμῳδίας.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς τῆς ἐκθέσεως ἐγένετο καταγγελία.

ΚΑΙ ΑΛΛΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὁ κ. Καφαντάρης παρατηρεῖ δριμύτατα τὸν κ. Μαρῆν διότι ὁμίλει χειρονομῶν καὶ κτυπῶν τὴν χεῖρά του.

Ὁ κ. ΜΑΡΗΣ δικαιολογούμενος λέγει: Ὅταν ἀπὸ τοῦ βήματος εἰ βουλευταὶ κεντεύουν νὰ σπάσουν τὰ χέρια των μὲ τοὺς γρένθους των, δὲν ἠμπορεῖ νὰ λέγεται ὅτι προκαλῶ ἐγὼ χασμῳδίαν.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Νομίζω ὅτι ἕνας ὑπουργὸς ἔχει μεγαλυτέρας ὑποχρεώσεις ἀπὸ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἔχουν ὅλοι εἱ ἄλλοι. Δὲν πρέπει νὰ στηρίζεσθε εἰς τὴν δύναμιν τῆς πλειοψηφίας καὶ νὰ διακκέπτετε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Δὲν στηρίζεται κανεὶς στὴ δύναμίν του, ἀλλὰ δὲν ἠμποροῦμεν νὰ μὴν ἐκδηλώσωμεν τὴν ἀγανάκτησίν μας.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Διὰ ποῖον λέγων, κύριε Πρόεδρε, νὰ ἐκδηλώσετε τὴν ἀγανάκτησίν σας; Ἀναφέρα μίαν χρονολογίαν τὴν ὁποίαν ἔχει τὸ ἔγγραφόν σας καὶ διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ὁποίας δὲν δύναμαι νὰ εἶμαι ἐγὼ ὑπεύθυνος.

Ἡ ὑπόθεσις αὕτη, συνεχίζει, δὲν θὰ κλείσῃ προκειμένου νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἀπόλυτος δικαιοσύνη. Διὰ νὰ ἐπιχυθῇ πλήρες φῶς καὶ ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως δὲν ὑπάρχει ἄλλο μέσον παρὰ ἡ σύστασις ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς. Θὰ ἤθελον νὰ μὴν ὑπάρξῃ συμπολίτευσις ἢ ἀντιπολίτευσις, ἀλλὰ κοινὸν μέτωπον τῆς ὑγιοῦς μερίδος τῆς κοινῆς γνώμης. Θὰ ἤθελον ἡ κυβέρνησις νὰ υἱοθετήσῃ τὴν πρότασιν αὐτὴν καὶ νὰ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν τὸ ἄρθρον 95 τοῦ Συντάγματος, τὸ ἐπιτρέπον τὴν σύστασιν ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ 1/3.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Ἐγὼ σᾶς δίδω τὸν ἀναγκαῖον ἀριθμὸν διὰ νὰ παρουσιασθῇ ἡ πρότασις νομίμως.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Πρέπει νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ πολιτικὸς κόσμος καταδικάζει μὲ τὸν κατηγορηλαβὲν χώραν καὶ πρέπει νὰ μὴ ὑπάρξουν ἐλαστικότητες προκειμένου περὶ τοῦ κολασμοῦ τῶν ἐνόχων τῶν καταχρήσεων.

Ο κ. ΚΟΝΔΥΛΗΣ

Ὁ κ. ΚΟΝΔΥΛΗΣ παρατηρεῖ ὅτι θὰ ἦτο προτιμότερον ἡ συζήτησις νὰ μὴ λάβῃ μορφὴν ἐπιθέσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἀμύνης τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ νὰ ἐξετασθῇ ψυχραιμότερον. Ἀναφέρει ὅτι ὅλαι αἱ Κυβερνήσεις, ἀκόμη καὶ ἐκείνη τῆς ὁποίας αὐτὸς προῖστατο, εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν νοθείαν εἰς βάρος τοῦ λαοῦ, ἡ πηγὴ δὲ τοῦ κακοῦ εἶνε ὁ κακὸς τρόπος τῆς συγκροτήσεως τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Πρωθ.). Τὸ ζήτημα εἶναι σοβαρώτατον καὶ ἡ Βουλὴ καλεῖται σήμερον νὰ ἐξετάσῃ ἐὰν ἡ ἐνέργεια τῆς Κυβερνήσεως ἦτο ἐλλιπὴς καὶ ἐὰν δὲν ἔπραξεν ὅ,τι ἐπεβάλλετο. Ὁ κ. Τσαλδάρης ἐξέφρασε τὴν ἀπορίαν διατί ἡ Κυβέρνησις ἐπελήφθη τῆς ὑποθέσεως ἀργά. Νομίζω ὅτι πολὺ ἐξεζητημένη εἶναι ἡ κατηγορία.

Ἀναφερόμενος εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ κ. Τσαλδάρη ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν κατώρθωσε νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τὴν ἰδέαν τῆς ἀναγκης τῆς ἐξυπηρετήσεως τῆς ὑγείας τοῦ λαοῦ, λέγει ὅτι τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο εἶνε ἀερῶδες. Δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μοῦ γεννηθῇ ἡ ἐλαχίστη ὑπόνοια ὅτι ἡ ἀνωτάτη ἀρχὴ — τὸ Γενικὸν Χημεῖον — ἦτο ἀναξία ἐμπιστοσύνης. Εἶναι εὔκολον εἰς τὸν ἀνεύθυνον Τύπον καὶ εὐκολώτερον εἰς τὸν κακοήθη Τύπον νὰ λέγῃ ὅ,τι θέλει. Ὁ ἀνεύθυνος Τύπος δὲν ἔχει ἐπίγνωσιν τῆς βλάβης τὴν ὁποίαν ἐπιφέρει. Ὁ κακοήθης Τύπος ὅμως ἔχει γνῶσιν τῶν θλαβῶν τὰς ὁποίας προξενεῖ, διότι θέλει νὰ ἐπιφέρῃ κοινωνικὴν ἀναστάτωσιν. Ἐγώ, ἐπαναλαμβάνω, εἶχον ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν κ. Γαλόπουλον. Παρηκολούθησα ἐπὶ 20 ἔτη τὴν δρᾶσίν του καὶ εἶναι ἄνθρωπος εἰς τὸν ὁποῖον εἶχον ἀνατεθῇ τῶν μεγαλύτερα τῶν καθηκόντων καὶ αἱ σπουδαιότεραι κρατικαὶ ὑπηρεσίαι. Δὲν ξεύρω ἐὰν ἡ δικαιοσύνη θὰ μᾶς ἀποδείξῃ ὅτι ὁ κ. Γαλόπουλος καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα ἐξηπατᾶτο τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν καὶ ἐχρηματίζετο εἰς βάρος του. Θὰ περιμένωμεν τὸ ἔργον τῆς δικαιοσύνης.

Ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Ζαβιτσιάνον μέμφεται αὐτὸν διότι ὅτε ἦτο ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δὲν ἐνήργησε τίποτε διὰ τὴν τότε ἀνακαλυφθεῖσαν νοθείαν.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ

Ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Καφαντάρην λέγει ὅτι ἔπρεπεν οὗτος νὰ εἶνε ὁλιγώτερον ὀρμὺς εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν εὐθυνῶν τῆς Κυβερνήσεως, διότι κατὰ τι πταίει καὶ οὗτος, διότι καὶ ἐπὶ τῆς ὑπουργίας του ἐσημειώθησαν παρόμοιαι ἀνωμαλίαι.

Ἐκφράζει τὸ παράπονόν του πρὸς τὸν κ. Παπαναστασίου, διότι καὶ αὐτὸς ἠθέλησε νὰ προσθέσῃ τὸ κῦρος του διὰ νὰ κλονίσῃ τὸ κῦρος τῆς Κυβερνήσεως του. Ἐὰν, λέγει, ὁ ἀγὼν διεξήγετο μόνον ἐντὸς τῆς Βουλῆς, θὰ ἐδικαιολόγουν τὸν κ. ἀρχηγὸν τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως, ἀλλὰ ἔξω ἀπὸ τὴν Βουλὴν διεξάγεται ὁ μεγαλύτερος ἀγὼν ὁ ὁποῖος ἀποσκοπεῖ εἰς τὸ νὰ κλονίσῃ τὸ κῦρος τῆς Κυβερνήσεως. Ἐὰν τὸ ἤξευρε αὐτὸ θὰ ἀπέφευγε τὴν προσπάθειαν νὰ κλονίσῃ τὸ κῦρος τῆς Κυβερνήσεώς μου.

Ἀποκρίνει τὴν γνώμην τοῦ κ. Κουνδούρου περὶ συγκριτισμοῦ ἐπιτροπῆς πρὸς ἐκκαθάρισιν τοῦ δημοσιοπαλληλικοῦ κλάδου, διότι ὁ ὑπαλληλικὸς κλάδος δὲν εἶνε ἄξιος τοῦ ἀναθέματος τὸ ὁποῖον ἐπιζητοῦν τινες νὰ ῥίψουν κατ' αὐτοῦ.

Τονίζει καὶ πάλιν ὅτι οὐδεμία εὐθύνη βαρύνει τὴν Κυβέρνησίν του διὰ τὴν σημειωθεῖσαν νοθείαν τῆς κινίνης. Ἄλλως τε, λέγει, σπανιωτάτη ἦτο ἡ περίστασις καθ' ἣν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εἶχε γνησίαν κινίνην.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΔΙΑ ΤΩΝ ΤΥΠΩΝ

Ἀναφέρει ἐν συνεχείᾳ στατιστικὰ στοιχεῖα διὰ ν' ἀποδείξῃ ὅτι μέρος μόνον τῆς κινίνης ἦτο νοθευμένον.

— Δὲν φαντάζομαι ὁπωσδήποτε κανεὶς νὰ πιστεύῃ ὅτι ἐμοῦ κυβερνῶντος θὰ διευκολυνθῇ τὸ ἔργον τῆς κατα-χρήσεως. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μοῦ κιν-εῖ τὴν ἀγανάκτησιν εἶνε ἡ συμπερι-φορὰ τοῦ Τύπου. Δίδει τὴν ἐντύπω-σιν ἡ στάσις του ἐκκειλίσεως ὀχετοῦ εἰς τὴν πόλιν ἐλλείψει ὑπονόμων. Ζη-τεῖ νὰ ἐμφανίσῃ ὁ Τύπος αὐτὸς ὅτι δὲν ἐμεινε τιμιότης παρὰ εἰς τὰ ἐπι-τελεῖα τῶν δύο ἢ τριῶν ἀκαθάρτων αὐτῶν δημοσιογραφικῶν ὀργάνων.

Ἔχω κάθε δικαίωμα νὰ ἀνησυχῶ ἀπὸ τὴν προσπάθειαν τοῦ Τύπου αὐ-τοῦ, διότι ὁ κλονισμὸς αὐτὸς προη-γεῖται πάντοτε τῶν ταραχῶν καὶ ἐ-σωτερικῶν ἀνωμαλιῶν.

Ἀλλὰ χωρὶς νὰ περιαυτολογῶ νομί-ζω ὅτι ἀποτελῶ ἐγγύησιν, ὅτι ῥᾳ ἐξουδετερώσω κάθε προσπάθειαν ἐξα-σφαλίζων τὴν ἡσυχίαν τοῦ λαοῦ.

Τὴν ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν τὴν ὁ-ποίαν ἐπρότειναν οἱ κ.κ. Ζαβιτσιάνος καὶ Καφαντάρης ἀποκρούω ἀπολύτως διότι σημαίνει παράλληλον ἀνάκρισιν πρὸς τὴν τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς καὶ διότι θὰ διατυμπανισθῇ ὅτι ἡ Κυβέρ-νησις ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν συζήτησιν μει-ωμένη. Ἡ συζήτησις αὐτὴ δὲν ἐτερ-ματίσθη, θὰ συνεχισθῇ καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἔργου τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἂν ἐκδηλωθῇ ἡ ἐμπιστοσύνη τῆς Βου-λῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Καταλήγων δηλοῖ ὅτι θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδια, τὰ ὁποῖα θὰ προασπίσουν τὸν λαὸν καὶ τὰ συμ-φέροντα τοῦ Κράτους ἀπὸ κάθε εἰ-δους ἀποπείρας καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὸ παρελθὸν θὰ ἀναμείνῃ ἡ Κυβέρνησις τὸ πόρισμα τοῦ διοικητικοῦ ἐλέγχου καὶ τῆς ποινικῆς διώξεως, ἂν δὲ τοῦ-το δὲν ἀρέσῃ εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν θὰ εἶμεθα εἰς θέσιν νὰ δώσωμεν συμ-πληρωματικὰς ἐξηγήσεις.

Δευτερολογοῦν ἔπειτα οἱ κ.κ. Ζα-βιτσιάνος καὶ Καφαντάρης ἐπιμένον-τες εἰς τὴν σύστασιν ἐξεταστικῆς ἐπι-τροπῆς.

Λέγει τέλος ὀλίγας λέξεις ὁ κ. Μαντᾶς ἀπαντῶν εἰς τὰ λεχθέντα πε-ρὶ Τύπου ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ ἡ συζήτησις κηρύσσεται περαιωμένη.

Ὁ κ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ ἀνακοινοῖ ὅτι ὑπεβλήθη πρότασις καθ' ἣν ἡ Βουλὴ ἐγκρίνουσα τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως εἰσέρχε-ται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Οἱ παρόντες κυβερνητικοὶ βουλευ-ταὶ ψηφίζουν τὴν πρότασιν δι' ἀνα-στάσεως καὶ λύεται ἡ συνεδρίασις τὴν 3.30' πρωϊνὴν διὰ σήμερον τὴν 4.30' μ.μ.

ΔΙΕΠΙΣΤΩΘΗΣΑΝ ΜΕΓΑΛΑΙ ΑΝΩΜΑΛΙΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ Α. Σ. Ο.

Συνῆλθε χθὲς τὸ Συμβούλιον τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανι-σμοῦ πρὸς τὸ ὁποῖον ἡ συσταθεῖσα ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ ἔκαμε μα-κρὰν εἰσήγησιν τοῦ πρώτου μέρους τῆς ἀνατεθείσης αὐτῇ ἐντολῆς, ἤ-τοι τῆς ἐξελέγξεως τῶν δαπανῶν, ὑποβαλοῦσα καὶ σχετικὴν ἔκθεσιν.

Ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναφέρονται διά-φορα ποσά, ἅτινα εἶχον διατεθῇ ὑπὸ τοῦ πρώην διευθυντοῦ τοῦ Ὀρ-γανισμοῦ κ. Σιμωνίδη καὶ ἅτινα ἀποτελοῦν ἀδικαιολογήτους δαπά-νας καὶ μὴ ἐξυπηρετούσας τὸν σκο-πὸν δι' ὃν εἶχε συσταθῇ ὁ Ὀργανι-σμός. Μεταξὺ τῶν δαπανῶν τού-των ἀναφέρεται ποσὸν 1500 λιρῶν διὰ μετάβασιν τοῦ κ. Σιμωνίδη εἰς Ἀργεντινήν, διάφορα ποσὰ διατε-θέντα ὑπὸ τοῦ κ. Σιμωνίδη πρὸς ἀ-ποτροπὴν ἐνδεχομένης κατ' αὐτοῦ πολεμικῆς καὶ διατήρησιν σωρείας ἀρχομίσθων.

Ἐν τῇ ἐκθέσει, ὡσαύτως ἀναφέ-ρονται ἔγγραφα καὶ τηλεγραφή-ματα ἀνταλλαγέντα μεταξὺ τοῦ κ. Σιμωνίδη καὶ τῶν λαβόντων τὰς χρηματικὰς ἐνισχύσεις καθὼς καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχομίσθων, οἵτι-νες ἦσαν ἀνίκανοι νὰ προσφέρουν οἱανδήποτε ὑπηρεσίαν, διορισθέν-τες μόνον πρὸς ἐξυπηρέτησιν δια-φόρων πολιτικῶν προσώπων ὑπὸ τοῦ κ. Σιμωνίδη, τῶν ὁποίων ἤθελεν οὗτος νὰ ἔχῃ ἐξησφαλισμένην τὴν πολιτικὴν ὑποστήριξιν.

κότητες προκειμένου περὶ τοῦ κολασμοῦ τῶν ἐνόχων τῶν κα-ταχρήσεων.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΗΣ ΑΝΑΚΑΛΥΦΘΕΙΣΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ

Ο ΚΑΤΑΧΡΑΣΤΗΣ ΔΙΕΧΕΙΡΙΖΕΤΟ ΕΝ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΝ

ΔΕΝ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΝΑ ΕΧΗ ΣΥΝΕΝΟΧΟΥΣ

Ὁ συλληφθεὶς καταχραστὴς ταμίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Σωτ. Παναγιωτόπουλος προσήχθη χθὲς ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ τοῦ 9ου τμήματος εἰς τὸν ὁποῖον ἀνετέθη ἡ ἐνέργεια τακτικῶν ἀνακρίσεων ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως.

Ὁ καταχραστὴς ἐζήτησε καὶ ἔλαβε 48ωρον προθεσμίαν. Ἡ πρᾶξις του ἐχαρακτηρίσθη ὡς ὑ-πεξαίρεσις.

Ὡς ἐγνώσθη τὰ παιγνίδια του εἰς τὸ Χρηματιστήριον ὁ καταχραστὴς τὰ ἔκαμνε μέσῳ τῶν χρηματιστη-κῶν γραφείων Πλατανοπούλου, Ὀ-θωναίου καὶ Σταθεροῦ. Καὶ τῶν τριῶν αὐτῶν χρηματιστικῶν γρα-φείων τὰ βιβλία κατεσχέσθησαν καὶ παρεδόθησαν εἰς τὸν ἀνακριτήν. Ἐξ αὐτῶν προκύπτει ὅτι ὁ Πανα-γιωτόπουλος εἶχεν ἀνοιχθῇ πολλα-κὶς εἰς τὸ Χρηματιστήριον διὰ δε-κάδας ἑκατομμυρίων. Τὰς περισ-σοτέρας πράξεις ἐπ' ὀνόματί του ἐνήργει τὸ πρῶτον γραφεῖον.

Οἱ ἀνωτέρω χρηματισταὶ ἐξετα-ζόμενοι εἶπον ὅτι ἐπίστευον ὅτι ὅ-λαι αἱ πράξεις τοῦ Παναγιωτοπού-

λου ἐγίνοντο ὑπ' αὐτοῦ διὰ λογα-ριασμόν τῆς Τραπέζης καὶ διὰ τοῦτο ποτὲ δὲν εἶχε θεωρηθῇ ὑπό-πτος εἰς αὐτούς. Μέχρι τῆς στιγ-μῆς τοὐλάχιστον δὲν προέκυψαν στοιχεῖα ἐναντίον οὐδενὸς ἐκ τῶν τριῶν αὐτῶν χρηματιστῶν ἐπὶ συν-εργίᾳ καὶ διὰ τοῦτο οὐδεὶς ἐξ αὐ-τῶν συνελήφθη. Ἐπίσης ἀπὸ τὰ μέχρι τῆς στιγμῆς ὑπάρχοντα στοι-χεῖα δὲν φαίνεται νὰ ἔχῃ συνενό-χους ὁ Παναγιωτόπουλος. Τὸ μό-νον ποὺ θεωρεῖται πιθανὸν εἶναι νὰ ἔπεσε θῦμα κανενὸς χρηματιστη-ριακοῦ γκρούπ. Τὸ σύνολον τῆς καταχρήσεως δὲν ὑπελογίσθη εἰ-σέτι. Χθὲς ἐπερατώθη ὁ ἔλεγχος εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα τοῦ ἰ-δρύματος. Ἀναμένονται καταστά-σεις καὶ ἀπὸ τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὑποκαταστήματα τῆς Τραπέζης, ὅ-που ὁ καταχραστὴς ἰσχυρίζεται ὅ-τι ἔχει ἀποσταλῇ μέρος ἀπὸ τὰ ἐλλείποντα χρεώγραφα. Μία πλη-ροφορία ἀνεβίβασε χθὲς τὴν κατά-χρησιν εἰς 96 ἑκατομμύρια.

Ἡ περιουσία τοῦ Παναγιωτοπούλου ὑπολογιζομένη εἰς 25 ἑκατομ-μύρια καὶ συνισταμένη ἀπὸ σταφι-δαμπέλους, πτηνοτροφεῖα, κτηνο-τροφεῖα καὶ ταιφλίκια κατεσχέθη χθὲς ὑπὸ τῆς Τραπέζης. Ἐπειδὴ ὑ-πάρχουν ὑπόνοιαι μήπως ὁ κατα-χραστὴς ἔχει καταθέσει χρήματα εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἡ Ἐθνικὴ Τρά-πεζα ἀπετάθη ἀπὸ τῆς χθὲς εἰς ὅλας τὰς Τραπέζας τοῦ Ἐξωτερι-κοῦ, διὰ νὰ κατάσχῃ τὰς τυχὸν ὑ-παρχούσας εἰς αὐτὰς καταθέσεις τοῦ Παναγιωτοπούλου.

Ὁ καταχραστὴς ἐξακολουθεῖ νὰ ἀρνῆται τὴν ἐνοχήν, ἰσχυριζόμενος ὅτι πρόκειται περὶ λογιστικοῦ λά-θους. Εἶναι ἡλικίας 45 ἐτῶν, ἔγ-γαμος καὶ πατὴρ ἑνὸς τέκνου.

ΔΙΕΧΕΙΡΙΖΕΤΟ ΕΝ ΠΕΡΙΠΟΥ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΝ

*Κατ' ἰδιαιτέρας μας πληροφορί-ας ὁ Παναγιωτόπουλος εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Τραπέζης ἀπὸ 18ετίας. Ἐργατικώτατος, εὐφυέ-στατος καὶ ἄριστα κατηρτισμένος, κατώρθωσε πολὺ ταχέως νὰ σταδιο-δρομήσῃ καὶ νὰ διακριθῇ μεταξὺ τῶν συναδέλφων του. Εἰς τὴν θέσιν τοῦ προϊσταμ